

synderligt at sige. I det jeg her tillader mig at omtale Havnens tregreuede Formaal, er det paa ingen Maade min Hensigt at sige, at hele hans Projekt maa anses for forfeilet. Tvertimod, jeg maa indrømme, at det paa alle nævnte Punkter kan siges til Dels at opfylde sit Formaal; men jeg kan kun tilraade, at man ser derpaa med fornøden Kritik, og jeg kan ikke indrømme, hverken at Beliggenheden er valgt paa den heldigste Maade, eller at Anlægget i det Hele taget har de Betingelser, som man ellers maa stille til et saadant, hvis det skulde være tilstrækkelig godt; men selv om man nu vilde gaa ud fra, at Anlægget med alle de Fordringer, man stiller i saa Henseende, var saa godt, som det kunde og burde være, vil der dog fremstille sig for os et Spørgsmaal, hvis Besvarelse vi dog paa ingen Maade kunne undgaa at besvare, og det er det, om Summen, som det er anslaaet til, ogsaa passer, om den er overensstemmende med det Arbejde, der skal udføres, og stemmer med Arbejdets Betydning. I den Henseende ville vi kun tale om Summen ikke er for høj, thi det er det, man spørger om, naar et Arbejde udbydes i Entreprise, om Summen ikke er for høj, og man tager saa i Reglen de laveste Bud. Jeg vil antage, at hvis Rogen vil underkaste det en Kritik fra den anden Side, saa kunde der maaske ogsaa spørges, om Summen ikke er saa lav, at Anlægget ikke vil kunne udføres for denne Sum, naar Betingelserne skulle opfyldes. Nu kunde man jo tro at afvise en saadan Tvivl ved at sige: Det vedkommer ikke os. Vi staa som Statskassens Bogtere. Vi maa være tilfredse med at finde et Aktieselskab eller en Koncessionshaver, der vil offere sine Benge for et saadant Anlæg, jo mere jo bedre; det bliver altsammen i Statskassens Favør. Men jeg ser slet ikke saaledes derpaa. Vel er det ja, at det er ønskeligt, at Anlægget kan blive udført saa billigt som muligt, Men naar denne Billighed er af den Bestaaendehed, at det grændser noget til det Fabelagtige, tror jeg nok, der kan være Anledning til at standse noget derved. Jeg vil f. Ex. anføre, at hvis det skulde ske for Koncessionshaveren, at han blev nødt til at standse, hvem kom saa til at overtage Foretagendets Gjennemførelse? Det bliver naturligvis Staten. Og paa hvis Skuldre

kommer det til at hvile denne Standsning og Udgifterne, der dermed ere forbundne? Ja, det bliver naturligvis ogsaa Staten. Men saa er det ikke ganske ligegyldigt, om den Sum, som ogsaa er sat fra anden Side, er ganske overensstemmende med, hvad der er passende for Anlæggets Udførelse. Dertil vil jeg endnu knytte dette, at jeg for mit personlige Vedkommende vilde nødig, at den Ingenieur, som nu her, jeg tror paa andet Aar, har leveret sine Tegninger og Overslag, har offret en Del af sin Tid og sit Talent, tillige skulde komme til at offere sit Belfærd, maaske Andres med, paa Gjennemførelsen af Anlægget, naar det saa tilsidst skulde vise sig, at det ikke kom ham til Gode. Der kan være Tvivl, om man deler denne Opfattelse, men jeg tror at kunne udtale, hvad Alle maa være enige om, at den Betragtning gjør sig gjældende for os paa begge Sider, enten vi høre til Høire eller Venstre; hvad der vel vil have mindre at sige overfor dette Anlæg — nemlig Spørgsmaalet om, om ogsaa Anlægget for den Sum kan blive udført med fornøden Soliditet. Spørgsmaalet om Soliditeten er naturligvis et Spørgsmaal, som altid maa stilles i første Række ved Voteringen af saadanne Forslag. Men her kan det stille sig lidt tvivlsomt for os, om den Sum, som forlanges, vil slaa til, og jeg tror derfor, at der kan blive endnu større Anledning til, at det maa faae endnu mere forøget Betydning for os, at gjøre dette til Gjenstand for en omhyggelig Overbetelse. De erede Tælere, som allerede have havt Ordet, have jo alle omtalt, at Forslaget maa anses for at være bygget over den af Ingenieur Glæsnær afgivne Plan, og i den Henseende kunde det maaske have sin Betydning at se paa, hvad der tilbydes med Hensyn til dette Anlæg paa de forskellige Punkter. Der er nu først Nordshavnen. Den er projekteret til at skulle være 24 Fod, altsaa blive dens Moler 34 Fod, og disse faae en Betonbeklædning af 4 Fod udvendig til Havet. Det Øvrige er en Stenmole, der er 30 Fod i Gjennemsnit i vandret Linie; men da den har en Hældning ind mod Kaien, er dens korteste Brede kun 20 Fod. Derefter følger nu en Kai eller Kjørebai paa omtrent 100 Fod og inderst inde en Mole, der hviler paa en Bund, som er 16 Fod i Gjennemsnit og spids oppefter og har en Betonbeklædning